

Lomakausi on parhaimmillaan, kesä on alkanut suht kosteasti, mutta onneksi ei aivan yhtä kosteana kuin viime kesä. Muoviheinät on saatu tehtyä ja tätä kirjoitettaessa lopetellaan parhaillaan kuivaa heinää. Vaikka käytössä on internetin kautta paikkakuntatarkkuudella sääennusteet ja tutkakuvat, on se silti aina yhtä nopan heittoa, riittääkö poutaa ja onnistuuko heinät. Niin tänäkin kesänä, sadekuurot on hieman päässyt yllättämään, mutta näyttäisi että heinästä tulee hyvälaatuista.

Ratsastustunnit ovat pyörineet koko ajan paitsi aivan nyt helteisimpinä päivinä kun on tehty heinää ja paarmatkin ovat pitäneet hevoset sisätiloissa siestaa viettämässä paarmoilta piilossa. Kevyt ohjelma sopii hevosille, ne nauttivat laitumesta ja liki kaikkien vatsa on pyöristynyt niin että satulavöitä on pitänyt hellittää pari reikää.

Kuukauden ratsastaja: Jere Oksanen

Vahvempaa sukupuolta edustava nuorimies Jere on pian 11-vuotta täyttävä päättäväinen ja nopeasti kehittyvä ratsastaja. Hän myös näyttää että ratsastus ei ole vain tyttöjen laji.

Kuvassa: Jere & Pelle

Kuinka kauan olet ratsastanut?

Tunneilla vuoden ja 4,5 vuotta kotosalla omilla poneilla.

Miten hevoscärpänen pääsi puremaan?

Meidän kotiin hankittiin poneja niin siitä se alkoi.

Mitä muuta harrastat?

Pelaan jalkapalloa.

Miltä ratsastus tuntuu kun muita poikia ei juuri ole?

Ei se haittaa, joskus ehkä vähän kiusaa että on vain tyttöjä.

Lopuksi vielä lempihevosest ja –ratsastuslaji?

Vili ja Pelle ovat suosikit, Jere on kiinnostunut kouluratsastuksesta ja aikoo ruveta kilpailemaan lajissa.

Jännitettävää ensi kesäksi

Welsh-poni Milli Vanilli on todettu kantavaksi ja laskettu varsomisaika on touko/kesäkuun vaihde.

Onnellinen isä on aito täysverinen englantilainen nimeltään Hopalong Cassidy^{xx}), joten tulevasta varsasta voi tulla varsinainen kilpa poni. Myös PuckPerrier siemennettiin ja isäksi on valittu saksalainen nuori ori Rubinero (<http://www.superiorequinesires.com/stallions/rubinero.htm>), joka on jättänyt varsinkin kouluhevosta, mutta oli mm. oritesteissä erittäin hyvä hypyissä. Nähtäväksi jää tarppääkö ja saammeko jatkoa Puksun komeille varsoille.

Perrier-hevoset menestyvät

Huhtikuussa Ouluun matkannut **Cream Perrier** eli Neppari on päässyt todella nopeasti kilpahevosen uran päästä kiinni. Sen nykyinen omistaja ja ratsastaja **Mari Yliniemi** tuntuu sopivan hevosen kanssa täydellisesti yhteen, niin hyvin kausi on lähtenyt lyhyellä harjoittelulla liikkeelle. Mari ja Neppari ovat jo menneet kansallisia nuorten hevosten 110 cm luokkia ja saaneet hyviä tuloksia ja jopa sinivalkoisia voittoruusukkeita.

Kuva: Mari Yliniemi ja Cream Perrier

Jatkoa edelliseltä sivulta:

”Kaikki on mennyt jopa yli odotusten, mutta kyllä pikku vaikeuksiakin on ollut, mm lisälmen kilpailuissa kun lähestyin ekan luokan lähtölinjaa, teki Neppari uukkarin ja häipyi pukkilaukkaa portille, oli vähällä etten tippunut kyydistä, siitä oli sitten kiva jatkaa etenpäin. No, nyt käyttäytyy jo aikuisten tavoin ja Oulun Pokaalissa meni jo suoraviivaisesti vaikka sivusilmällä tuijotteli kukkakoristeita sun muita” kertoo Mari kokemuksista.

Heinäkuun loppupuolella pari starttaa Seinäjoella jossa Neppari on ilmoitettu jo 120 cm luokkaan.

Näin Neppari joka jo varsana pomppi huvikseen laitumen väliaidan yli sik-sakkia, pääsee toteuttamaan itseään Marin taidokkaassa luotsauksessa.

Toinen maailmalle lennähtänyt hevosemme **Miss Perrier**, joka muutti Ypäjälle, on jo ehtinyt debytoida kansallisissa koulukilpailuissa sekä hypännyt kansallisissa kilpailuissa puhtaita noviisiluokan-ratoja. Miss Perrierin äitihän oli useita vaativia voittanut MajaPliseztkaja, joten kauas ei tunnu omena puusta pudonneen. Tamma herättää myös huomiota kilpailuissa kauniilla ulkomuodollaan. Ainakin kaunis näkö on peritynyt Miss Perrierin varsaan Viiviin, joka kotona valmistautuu ensimmäiseen näyttelyynsä Sipoon Savijärvellä.

Porvooseen muuttanut **Peak Perrier** (i. Contender) taas on aloitellut kouluhevosen uraa ja saanut hyviä sijoituksia aluekoulukilpailuissa.

Bastion Horse Festival 2005

Pieni mutta sitäkin innokkaampi joukko lähti katsomaan harvinaisessa ympäristössä pidettyä kansainvälistä ratsastuskilpailua. Haminan vanha linnake tarjoaa erinomaiset puitteet ja siellä järjestetäänkin erilaisia tapahtumia. Ratsastuskilpailuille ympäristö on erinomainen, vaikka poikkeaaakin normaalista ulkokilpailusta siinä, että arena on pieni ja katettu telttakatoksella. Ratsastajien mielestä siellä ratsastus muistuttaakin enemmän hallikilpailua.

Matkaan lähti Anne-Kaisa miehensä Jukan kera, Olli, Hannele, Mirka, Riina, Tiina, Juuli, Julle ja Jukka. Ensiksi näimme 150 cm tasolla käydyn estekilpailun, ja mikä parasta sen voitti Suomen oma Sebbe eli Sebastian Numminen. Ryhmämme seurasi silmä tarkkana myös kouluratsastusta. Väliohjelmista suosituin

taisi olla kansainvälisten kaksihenkkisten joukkuiden suorittama esteratsastusviesti suomenhevosilla, vauhtia ja vaarallisia tilanteita riitti kun joukkueet pääsivät Suomen hevosilla täyttää kiitoa esteiden yli ja ratsastajan vaihto tapahtui lennosta.

Kuva yllä: Porukkamme katsomossa odottelee luokan alkua.

Kuva oikealla: Linnake ei ole linnake ilman tykkeitä joita Julle tässä ihalle

Kuva vasemmalla:

Hevoset majoittuvat kisaviikonloppuisin Ratsastajainliiton siirrettävissä karsinoissa, jotka reissaavat ympäri suomea eri kisapaikkakunnilla aivan kuten hevosetkin.

Taustalla näkyy hevuskuljetuskaulustoa, joka kansainvälisissä kilpailuissa on todella hienoa.

Kuukauden hevonen

Kuukauden hevonen: Polo Perrier

Polo Perrier on paremmin tunnettu nimellä Pelle. Se syntyi 28.3.1988 Tuusulassa äitinä Arabella ja isänä Pyrrhus III. Sen isä voitti aikanaan Suomen mestaruuden esteissä, ja asustelee nykyään Porvoossa Ehrnroothin kartanossa siitosorin tehtävissä.

Pelle on ensimmäinen oma kasvattimme ja tätä nykyä tallimme hevosporukan seniori. Se oli varsana erittäin leikkisä ja siitä se on saanut lempinimen Pelle. Kuumapäisestä äidistään Pelle kantaa muistona vasemmassa kankussa isoa arpea, johon äiti vahingossa potkaisi sitä kun ne laukkasivat laiturilla.

Kuva: Pelle elämänsä ensimmäistä kertaa ulkona, ei ihme että vetää silmät sirrilleen.

Pelle ei voi kehua suurilla pokaaleilla ja mitaleilla kuten pikkusiskonsa Puck Perrier, mutta se on osoittanut olevansa todellinen monikäyttöhevonen, vain kouluratsastus ei sitä kiinnosta. Mutta kaikki vauhtilajit ovat Pellen mieleen. Luonteeltaan ja haluiltaan Pelle on todellinen GP-ratsu, mutta sen kyky hypätä tarpeeksi ylös ei ole aivan riittävä. Mutta se ei ole ketään harmittanut, puutteensa Pelle on korvannut loistavalla luonteellaan ja olemalla kultakimpale harrasteratsuna.

Sille on käynyt kaikki mitä sen myös vauhdista pitävä omistaja on keksinyt pyytää. Pelle on osallistunut esteratsastukseen, hiihtoesteratsastukseen, hypännyt derby-rataa jossa on maastoesteitä. Ja usein jos esteet ovat olleet Pellen sopivalla noin metrin tasolla, se on palannut kotiin rusetti matkassaan. Jopa hiihtoesteratsastuksessa, jonne lähettiin kahden kotipellolla suoritettua harjoituskerran jälkeen. Rusetti olisi tullut siltäkin reissulta matkaan, jollei hiihtäjän suksi olisi irronnut itsestään jonka seurauksena hiihtäjä tuiskahti nenälleen.

Koti-oloissa Pelle on myös sopiva vaikka westerniin, sillä pystyy ratsastamaan ilman satulaa ja suitsia, vain riimunnaru kaulan ympäri. Se käyttäytyy herrasmiehen tavoin liki tilanteessa kuin tilanteessa, vain paarmat saavat sen pikavauhtia paniikkiin, niitä se ei voi kertakaikkiaan sietää.

Nyt viimeaikoina Pelle on kantanut kortensa kehoon maneesin rahoittamisessa, ja osallistunut tuntitoimintaan opettamalla uusia ratsastajia ratsastuksen saloihin. Se on taas osoittanut sen hyvän luonteen, kun se nurkumatta on tehnyt työtä tunneilla.

Koska tunnit kuitenkin muistuttavat Pellestä kouluratsastusta, moni tuntiratsastaja tuntee sen hieman pikemmin laiskanpulskeana. Joskus se myös opettaa ratsastajalleen esim. apujen oikeata käyttöä, ja liirailee ympäri kenttää, kunnes ratsastaja osaa antaa merkit oikein. Mutta ne onnekkaita jotka ovat saaneet hypätä sen kanssa tietävät miltä tuntuu, kun hevonen saa ylimääräisen jalkaparin alleen ja veren alkaessa virrata sen suonissa.

Kuva: Pelle mielipuuhaa Lahden Messilässä

Hyvää kesän jatkoa ja paljon aurinkoa!!
Terveisin:

www.perriertalli.fi